

УДК 342.9:347.99 (477)

Дерев'янку Богдан Володимирович –

*головний науковий співробітник, доктор юридичних наук, професор,
Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України;
провідний науковий співробітник Державної установи
«Інститут економіко-правових досліджень
імені В.К. Мамутова Національної академії наук України»
orcid.org/0000-0001-7408-8285*

Bohdan V. Derevyanko –

Doctor of Law, Professor, Chief Scientific Researcher

*of the Department of International Private and Comparative Law, Academician F. H. Burchak Scientific Research
Institute of Private Law and Entrepreneurship
of the NALS of Ukraine
(23-a Raievskoho Street, Kyiv, 01042, Ukraine)*

*Leading Researcher of the of the Department of economic and legal studies of economic security and safety issues,
State Organization “V. Mamutov Institute of Economic and Legal Research of the National Academy of Sciences of
Ukraine”*

Терецький Владислав Іванович –

*провідний науковий співробітник, доктор юридичних наук, професор,
Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України;
завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права,
Академія праці, соціальних відносин і туризму
orcid.org/0000-0002-2667-5167*

Vladyslav I. Teremetskyi –

Doctor of Law, Professor, Leading research scientist of the

*Department of International Private and Comparative Law,
Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship
of the NALS of Ukraine
(23-a Raievskoho Street, Kyiv, 01042, Ukraine)*

*Head of Constitutional, administrative and economic law department of
the Academy of Labour, Social Relations and Tourism*

Попович Тетяна Григорівна –

*учений секретар, кандидат юридичних наук, старший дослідник,
Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України
orcid.org/0000-0003-2292-4530*

Tetiana H. Popovych –

PhD in Law, Senior Researcher, Academic Secretary,

*Academician F. H. Burchak Scientific Research Institute of Private Law and Entrepreneurship
of the NALS of Ukraine
(23-a Raievskoho Street, Kyiv, 01042, Ukraine)*

Про можливі зміни у правовому статусі служби судової охорони

У статті було поставлено мету – провести аналіз законів і підзаконних актів, якими регулюються відносини із забезпечення безпеки функціонування українських судів співробітниками

Служби судової охорони, спеціалізованої наукової і практичної літератури, відповідних відносин, і на основі цього зробити пропозиції з удосконалення теоретичних викладок, законодавства і правил його застосування. Досягнення мети стало можливим за допомогою застосування класичних та сучасних методів наукового пізнання, насамперед – аналізу. Авторами вказано на необхідність активізації зусиль у напрямі зміцнення державою судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості, що вимагається від України Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Надано достойну оцінку державі за включення норм, якими визначається адміністративно-правовий статус Служби судової охорони та її співробітників, до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та затвердження рішенням Вищої ради правосуддя від 4 квітня 2019 року Положення про Службу судової охорони. Натомість авторами зазначено, що новий державний орган – Служба судової охорони – має приблизно ту саму компетенцію, що і її попередники – охоронні структури у складі Національної поліції України. Одними із небагатьох відмінностей є підпорядкування і знаходження Служби судової охорони у судовій системі України: підзвітна Вищій раді правосуддя та підконтрольна Державній судовій адміністрації України.

Схожість компетенції Служби судової охорони та різних відділів Національної поліції України, майже однакові соціальні та фінансові гарантії, а також адміністративно-правовий статус співробітників Служби дозволили авторам зробити пропозицію щодо розширення компетенції Служби судової охорони у бік наділення її окремими повноваженнями із здійснення оперативно-розшукової діяльності у межах, які мають бути чітко обмежені за підставами та колом осіб законами України «Про судоустрій і статус суддів», «Про виконавче провадження», «Про оперативно-розшукову діяльність» та Положенням про Службу судової охорони.

Зроблені пропозиції у разі їх реалізації законодавчим органом держави повинні сприяти подоланню проблеми невиконання рішень українських судів та, відповідно, виконання вимог Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Ключові слова: Служба судової охорони, державні органи та установи системи правосуддя, адміністративно-правовий статус, незалежність судової гілки влади, повноваження Служби судової охорони, Вища рада правосуддя, Державна судова адміністрація України.

B.V. Derevyanko, V.I. Teremetskyi, T.H. Popovych On Possible Changes in the Legal Status of the Judicial Security Service

The purpose of the article is to conduct analysis of laws and by-laws that regulate relations on ensuring the security of the functioning of Ukrainian courts by the employees of the Judicial Security Service, of specialized scientific and practical literature, of the relevant relations; and on that basis to make suggestions for improving theoretical statements, legislation and rules of its application. Achieving the purpose became possible through the use of classical and modern methods of scientific cognition, primarily analysis. The authors have pointed out the need to intensify efforts in the area of strengthening the state's judicial power, increasing its efficiency, guaranteeing its independence and impartiality, which is required from Ukraine by the Association Agreement between Ukraine, on the one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, on the other hand. Decent assessment was made to the state for the inclusion of norms determining the administrative and legal status of the Judicial Security Service and its employees into the Law of Ukraine "On Judiciary and the Status of Judges" and approval of the Regulations on the Judicial Security Service by the decision of the High Council of Justice dated from April 4, 2019. Instead, the authors have stated that the new state agency – the Judicial Security Service – has approximately the same competence as its predecessors – security units within the National Police of Ukraine. One of the few differences is the subordination and affiliation of the Judicial Security Service to the judicial system of Ukraine: it is accountable to the High Council of Justice and is under control of the State Judicial Administration of Ukraine.

The similarity of the competence of the Judicial Security Service and various departments of the National Police of Ukraine, almost the same social and financial guarantees, as well as the administrative and legal status of the Service's employees allowed the authors to make a suggestion on expanding the competence of the

Judicial Security Service in granting it with certain powers to carry out operative and search activities in terms that must be clearly limited according to the grounds and the range of persons by the Laws of Ukraine “On Judiciary and the Status of Judges”, “On Enforcement Proceedings”, “On Operative and Search Activities” and the Regulation on the Judicial Security Service.

The ade suggestions, in case of their implementation by the legislative agency of the state, should contribute to overcoming the problem of non-implementation of decisions of Ukrainian courts and, accordingly, the fulfillment of the requirements of the Association Agreement between Ukraine, on the one hand, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, on the other hand.

Keywords: *Judicial Security Service, state authorities and institutions of the judicial system, administrative and legal status, independence of the judicial branch of power, powers of the Judicial Security Service, High Council of Justice, State Judicial Administration of Ukraine.*

Постановка проблеми. Сьогодні Україна знаходиться у стані війни проти найбільшої за територією держави світу. Сам факт початку цієї війни зараз видається таким, що був неминучим у силу екзистенційних суперечностей, які наявні навіть у менталітеті Українського народу та менталітеті населення російської федерації. Саме беззмінні правителі російської федерації та її безправне населення не допускали можливості щасливого і заможного життя своїх сусідів. Український народ завжди прагнув до свободи і вільного життя серед рівних народів європейських держав. Повернення до сім’ї вільних європейських народів після століть царського та радянського поневолення є неминучим, як і перемога над жорстоким та підступним ворогом. 23 червня 2022 року держави-члени ЄС проголосували за надання Україні статусу країни кандидата на вступ до ЄС. Але це не означає, що Україну приймуть автоматично лише через те, що вона постраждала від жорстокої агресії. Для входження до складу ЄС економіка, соціальне життя, державний устрій, законодавча, виконавча і судова гілки влади повинні відповідати високим стандартам, які існують у межах ЄС.

Загальні вимоги до України як держави, її економіки у розрізі сфер, галузей та видів діяльності, її адміністративного устрою та судоустрою, навіть вимоги до кожної людини у побуті у загальних рисах визначені Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угодою про асоціацію між Україною та ЄС) [1]. Важливою проблемою на шляху до європейського правового простору є

незадовільний стан виконання рішень українських судів. Незважаючи на дію Закону України «Про виконавче провадження», за яким в Україні працюють державні і приватні виконавці [2], новітнє реформування виконавчого провадження [3], часткову реалізацію пропозицій на підвищення статусу державного виконавця, його соціальної і правової захищеності, а також підвищення рівня жорсткості як заходів господарської відповідальності до суб’єкта господарювання, що не виконує судові рішення, так і заходів адміністративної і кримінальної відповідальності до його керівників і працівників [4], ситуація із виконанням рішень українських судів (особливо господарських) є незадовільною.

Не в останню чергу європейськими партнерами прийматиметься іспит від України на наявність ефективного судоустрою та справедливого і незалежного судового процесу, максимально швидкого і повного виконання судових рішень, дотримання і судовий захист міжнародних і національних стандартів прав людини, передусім прописаних у Загальній декларації прав людини ООН від 10 грудня 1948 року [5], Міжнародному пакті про громадянські і політичні права [6], Міжнародному пакті про економічні, соціальні і культурні права [7], Конституції України [8]. Зрозуміло, що століття знаходження у складі тоталітарних російської імперії та СРСР позначилися як на процесі дотримання прав і свобод людини, так і на можливості їх захисту та/або відновлення у судовому процесі. Загалом після радянського минулого та пострадянських років тотальної корупції складно забезпечити реальну незалежність судів, суддів та судового процесу. Однак Україна поступово рухається до

цього. При цьому рух здійснюється за допомогою застосування як організаційних, так і технічних заходів. Серед останніх можна назвати утворення окремої Служби судової охорони, компетенція і правовий статус якої в силу новизни і нетривалого часу функціонування потребує додаткового вивчення й уточнення.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Пошуку напрямів та механізмів удосконалення функціонування судової системи загалом, окремих видів судових процесів, окремих процедур, уточнення правового статусу різних учасників судового процесу, застосування новітніх способів оптимізації та прискорення судового розгляду справ і вирішення спорів, виконання рішень судів лише протягом тридцяти двох років існування незалежної України присвячували свої наукові праці чимало українських правників. Зокрема, окремі елементи правового статусу Служби судової охорони і правового режиму її діяльності, особливості підбору кадрів тощо досліджували такі українські вчені, як В. Бондар [9], З. Журавльова [10], І. Зуєва [11], В. Кібець [12], О. Косиця [13], О. Резнік [14], М. Уткіна [15], О. Шевчук [16], С. Шоптенко [17], О. Шурко [18] та інші.

Невирішені раніше проблеми. Проте переважну більшість робіт було підготовлено або до затвердження Вищою радою правосуддя 4 квітня 2019 року Положення про Службу судової охорони № 1051/0/15-19 [19], або з метою дослідження окремих елементів правового статусу Служби судової охорони та/чи різноманітних аспектів удосконалення судоустрою, забезпечення незалежності судів та суддів. Однак проблеми формування і діяльності Служби судової охорони вирішувалися фрагментарно.

У наших попередніх роботах зроблено пропозиції щодо вдосконалення правового визначення повноважень працівників служби судової охорони [20]; надано характеристику законодавству, яким визначався правовий статус органів із виконання рішень господарських та інших судів із початку 1990-х років до 2005 року [3]; визначено вісім основних історичних етапів правового забезпечення діяльності органів, що забезпечують виконання рішень господарських та інших судів, виявлено їх ознаки [4];

визначено ступінь необхідності утворення нового спеціалізованого суду із захисту прав іноземних інвесторів та основні складові його діяльності [21]; розкрито питання взаємодії органів державної влади та суддівського врядування з іншими державними органами та установами системи правосуддя, проблеми розмежування їх повноважень на підставі аналізу їх функцій і завдань [22].

Невирішені раніше проблеми. Однак в зазначених нами та інших наукових працях проблематика правового забезпечення безпечної діяльності і незалежності судів та суддів розглядалася лише дотично до основних досліджуваних відносин, а завдання оптимізації функціонування Служби судової охорони не ставилися, а отже, не розглядалися і не вирішувалися. Тому це має бути зроблено у межах окремої наукової публікації.

Мета статті – проаналізувати закони і підзаконні акти, якими регулюються відносини із забезпечення безпеки функціонування українських судів співробітниками Служби судової охорони, спеціалізовану наукову і практичну літературу, відповідні відносини, і на основі цього зробити пропозиції із удосконалення теоретичних викладок, законодавства і правил його застосування.

Виклад основного матеріалу. У згадуваній Угоді про асоціацію між Україною та ЄС статтею 14 «Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод» Розділу III «Юстиція, свобода та безпека» зазначено: «В рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки Сторони надають особливого значення утвердженню верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема. Співробітництво буде спрямоване, зокрема, на зміцнення судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості та боротьбу з корупцією. Співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод» [1] Очевидно, що Україні треба буде докладати додаткових зусиль, спрямованих на забезпечення незалежності та неупередженості судової влади.

Статтею 6 Конституції України визначено, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову [8]. Ці гілки влади мають бути незалежними одна від іншої. Посадові особи цих гілок влади не повинні залежати від посадових осіб інших гілок влади, а також правоохоронних і наглядових органів. Невипадково ч. 1 ст. 6 «Незалежність судів» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що «здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України та на засадах верховенства права» [23]. Оскільки судові рішення часто входять у конфлікт з інтересами усіх або окремих учасників судового процесу, то доброго ставлення до себе суддям не слід очікувати. Високі розміри суддівської винагороди можуть перетворити суддю на жертву посягання злочинців. Для мінімізації вчинення протиправних дій стосовно суддів законодавство містить норми, аналогічні нормам статті 140 «Державний захист суддів та членів їхніх сімей» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [23].

Очевидно, що повне забезпечення незалежності судової гілки влади неможливе у випадку, коли суди і суддів охороняють співробітники Національної поліції України, що було спадком радянського минулого, в якому охороною суддів займалися співробітники міліції. Для відходу від пережитків неефективної радянської системи організації діяльності органів влади, зокрема і судової, виникла необхідність в утворенні нового державного органу, підконтрольного органам управління судової гілки влади. Утворення нового державного органу одразу піднімає питання про його компетенцію, тобто сукупність прав і обов'язків. В Україні, яка згідно з положеннями ст. 1 Конституції України є правовою державою, для громадян та осіб, прирівняних до них, – іноземців та осіб без громадянства, передбачено можливість мати загальнодозвільну компетенцію (характеризується принципом «дозволено усе, що не заборонено законом»), а для державних органів передбачено обов'язок мати виключну компетенцію (характеризується принципом «дозволено виключно те, що прямо дозволено

законом»). Тому кожен державний орган у своїй діяльності керується положеннями загальних законів та Конституції України, а також хоча б одним вузьким нормативним актом, що умовно зветься компетентісним – якщо не Законом України, то положенням, затвердженим Указом президента, постановою Кабінету Міністрів України, актом галузевого чи територіального центрального органу виконавчої або судової влади.

Правовий статус нового державного органу – Служби судової охорони – визначається Главою 4. «Служба судової охорони» згадуваного Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Ця глава містить статті: 160 «Забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах», 161 «Статус Служби судової охорони», 162 «Повноваження Служби судової охорони», 162⁻¹ «Правовий статус працівників Служби судової охорони», 163 «Проходження служби у Службі судової охорони», 164 «Спеціальні звання співробітників Служби судової охорони», 165 «Соціальний захист співробітників Служби судової охорони» [23]. Такі самі норми, проте без аналогічних назв статей, містяться у затвердженому рішенні Вищої ради правосуддя від 4 квітня 2019 року Положенні про Службу судової охорони [19].

Із аналізу названих норм Глави 4 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [23] та Положення про Службу судової охорони [19] випливає, що ця Служба є державним органом у системі правосуддя, підзвітна Вищій раді правосуддя та підконтрольна Державній судовій адміністрації України. У цьому вона відрізняється від прокуратури, різноманітних підрозділів Національної поліції, певних служб приватної охорони та ін.

Центральний орган управління Служби судової охорони, як і територіальні підрозділи Служби судової охорони легітимуються, реєструються й отримують статус юридичної особи, а також інші атрибути повноцінного суб'єкта адміністративно-, господарсько-, цивільно-правових відносин – назву, печатку, керівника, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України та ін. Зрозуміло, що і фінансування Служби судової охорони здійснюється за

рахунок коштів Державного бюджету України [23].

Компетенція Служби судової охорони, зокрема її обов'язки та кореспондуючі їм повноваження, через реалізацію яких можна виконати обов'язки, загалом має схожість із компетенцією певних відділів поліції охорони. Відмінності визначаються лише об'єктами охорони – приміщення судів, життя і здоров'я суддів та членів їхніх сімей, що впливає, зокрема, із аналізу положень ст. 162 «Повноваження Служби судової охорони» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [23]. Схожість правового статусу Служби судової охорони із підрозділом охорони Національної поліції підтверджується особливостями правового статусу її співробітників. Так, на державних службовців Служби судової охорони поширюється дія Закону України «Про державну службу»; до кандидатів на посади співробітників Служби судової охорони застосовуються вимоги, передбачені Законом України «Про Національну поліцію» для кандидатів на службу в поліції [24]; на співробітників Служби судової охорони поширюються обмеження та вимоги, встановлені Законом України «Про запобігання корупції» [25], а також передбачені для поліцейських Законом України «Про Національну поліцію» обмеження, пов'язані зі службою в поліції; на співробітників Служби судової охорони поширюється дія Дисциплінарного статуту Національної поліції України з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про Національну поліцію» [24]; час проходження служби у Службі судової охорони зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби, стажу служби в поліції, інших правоохоронних органах; співробітникам Служби судової охорони устанавлюються спеціальні звання; грошове забезпечення співробітників Служби судової охорони виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України на рівні не нижчому, ніж установлений для поліцейських, і повинно стимулювати до комплектування Служби судової охорони кваліфікованими співробітниками [23]. Крім названих, ще певна кількість особливостей у правовому статусі

Служби судової охорони та її посадових осіб є схожою або ідентичною з особливостями правового статусу підрозділів Національної поліції України та поліцейських.

Висновки. Таким чином, потреба у забезпеченні реальної незалежності та неупередженості судової влади спричинили появу норм про Службу судової охорони у Законі України «Про судоустрій і статус суддів», а також затвердження рішенням Вищої ради правосуддя Положення про Службу судової охорони. З одного боку, це є позитивом, оскільки відтоді ця Служба «змінила підпорядкування і місцезнаходження» на судову систему України. Проте аналіз попередніх наукових робіт українських вчених і практиків та положень нормативно-правових актів дозволяє зробити висновок, що по суті новий державний орган – Служба судової охорони має приблизно ті самі повноваження, що і охоронний підрозділ Національної поліції. Відмінність полягає у підзвітності Вищій раді правосуддя та підконтрольності Державній судовій адміністрації України. Натомість наявність значної кількості проблем, пов'язаних із функціонуванням судової системи України, потребує покладання на цю Службу додаткових функцій. Важливим напрямом могло б стати забезпечення виконання рішень судів України поряд із Департаментом Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України та приватними виконавцями. А враховуючи те, що Служба судової охорони була утворена з урахуванням історії, традицій, компетенції охоронних підрозділів Національної поліції України, то можливий варіант наділення її окремими повноваженнями із здійснення оперативно-розшукової діяльності у межах, які мають бути чітко обмежені за підставами та колом осіб законами України «Про судоустрій і статус суддів», «Про виконавче провадження», «Про оперативно-розшукову діяльність» та Положенням про Службу судової охорони. Реалізація наведених пропозицій можлива через подальший аналіз наукового доробку українських вчених і практиків, діяльності різноманітних судових, правоохоронних, виконавчих органів та осіб, положень національного та зарубіжного законодавства. Саме такий аналіз має здійснюватися у межах

наступних наукових розвідок за досліджуванним | напрямом.

Список використаних джерел:

1. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Закон України від 16.09.2014 № 1678-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 75. Ст. 2125. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#n2820.
2. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 № 1404-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 30. Ст. 542.
3. Дерев'янка Б. Становлення законодавства і практики діяльності органів із забезпечення виконання рішень господарських та інших судів у 1990-2005 роках. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 73. С. 229–235. URL: <https://repository.ndippp.gov.ua/handle/765432198/357>.
4. Дерев'янка Б.В. Періодизація правового регулювання виконання рішень господарських та інших судів. *Університетські наукові записки*. 2014. № 2 (50). С. 192–199. URL: <https://repository.ndippp.gov.ua/handle/765432198/359>.
5. Загальна декларація прав людини ООН від 10.12.1948. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
6. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: Міжнародний документ від 16.12.1966. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text.
7. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права: Міжнародний документ від 16.12.1966. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_042.
8. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
9. Бондар В.І. До проблеми комплектування Служби судової охорони. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 6. С. 59–64. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2019.6.9>.
10. Журавльова З. Адміністративно-правовий статус Служби судової охорони. *Вісник АПСВТ*. 2020. № 3-4. С. 48–53.
11. Зуєва І.І., Приступ В.М. Організаційно-правові проблеми створення та діяльності Служби судової охорони в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 3. С. 238–242.
12. Кібець В.О. Судова охорона як одна з гарантій діяльності судів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 1. С. 215–217.
13. Косиця О.О., Тімашов В.О. Правові засади застосування державного примусу під час охорони та забезпечення порядку в судах. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична*. 2023. Вип. 36. С. 131–136. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7733687>.
14. Reznik, O., Utkina, M., Starinskyi, M., Isaieva, N., & Kysil, L. (2021). Judicial protection service and its analogues: a comparative legal research. *Amazonia Investiga*, 10(47), 47–53. <https://doi.org/10.34069/AI/2021.47.11.5>.
15. Уткіна М., Миргород-Карпова В. Щодо адміністративно-правового статусу Служби судової охорони. *Академічні візії*. 2023. № 18. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7840312>.
16. Шевчук О.М. Права державних службовців служби судової охорони. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 10. С. 511–514.
17. Шоптенко С.С. Адміністративно-правовий статус судової міліції в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків: ХНУВС, 2011. 195 с.
18. Шурко О.І. Адміністративно-правове забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах: дисертація ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Суми: СумДУ, 2020. 217 с.
19. Про затвердження Положення про Службу судової охорони: рішення Вищої ради правосуддя від 04.04.2019 № 1051/0/15-19. *Верховна Рада України. Законодавство України: сайт*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1051910-19#Text>.

20. Теремецький В.І., Попович Т.Г., Деревянко Б.В. Правове визначення повноважень працівників служби судової охорони в Україні. *Європейські перспективи*. 2023. № 2. С. 64–71. DOI <https://doi.org/10.32782/EP.2023.3.8>.

21. Деревянко Б. Щодо формування та діяльності спеціалізованого інвестиційного суду України. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 3. С. 323–327. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.3.54>.

22. Теремецький В.І. Проблеми взаємодії органів державної влади та суддівського врядування з іншими державними органами та установами системи правосуддя. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2022. Вип. 3 (99). С. 158–173. DOI: 10.33766/2524-0323.99.158-173.

23. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.

24. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

25. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

References:

1. Pro ratyfikatsiiu Uhody pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovaryystvom z atomnoi enerhii i yikhnimy derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony: Zakon Ukrainy vid 16.09.2014 № 1678-VII. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2014. № 75. St. 2125. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#n2820.

2. Pro vykonavche provadzhennia: Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1404-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. № 30. St. 542.

3. Derevianko B. Stanovlennia zakonodavstva i praktyky diialnosti orhaniv iz zabezpechennia vykonannia rishen hospodarskykh ta inshykh sudiv u 1990-2005 rokakh. *Aktualni problemy derzhavy i prava*. 2014. Vyp. 73. S. 229–235. URL: <https://repository.ndipp.gov.ua/handle/765432198/357>.

4. Derevianko B.V. Periodyzatsiia pravovoho rehuliuвання vykonannia rishen hospodarskykh ta inshykh sudiv. *Universytetski naukovyi zapysky*. 2014. № 2 (50). S. 192–199. URL: <https://repository.ndipp.gov.ua/handle/765432198/359>.

5. Zahalna deklaratsiia prav liudyny OON vid 10.12.1948. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_015.

6. Mizhnarodnyi pakt pro hromadianski i politychni prava: Mizhnarodnyi dokument vid 16.12.1966. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text.

7. Mizhnarodnyi pakt pro ekonomichni, sotsialni i kulturni prava: Mizhnarodnyi dokument vid 16.12.1966. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_042.

8. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 № 254k/96-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. St. 141.

9. Bondar V.I. Do problemy komplektuvannia Sluzhby sudovoi okhorony. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava*. 2019. Vyp. 6. S. 59–64. DOI: <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2019.6.9>.

10. Zhuravlova Z. Administratyvno-pravovyi status Sluzhby sudovoi okhorony. *Visnyk APSVT*. 2020. № 3-4. S. 48–53.

11. Zuieva I.I., Prystup V.M. Orhanizatsiino-pravovi problemy stvorennia ta diialnosti Sluzhby sudovoi okhorony v Ukraini. *Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal*. 2019. № 3. S. 238–242.

12. Kibets V.O. Sudova okhorona yak odna z harantii diialnosti sudiv. *Porivnialno-analitychne pravo*. 2019. № 1. S. 215–217.

13. Kosytsia O.O., Timashov V.O. Pravovi zasady zastosuvannia derzhavnogo prymusu pid chas okhorony ta zabezpechennia poriadku v sudakh. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava. Seriia ekonomichna. Seriia yurydychna*. 2023. Vyp. 36. S. 131–136. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7733687>.

14. Reznik, O., Utkina, M., Starinskyi, M., Isaieva, N., & Kysil, L. (2021). Judicial protection service and its analogues: a comparative legal research. *Amazonia Investiga*, 10(47), 47–53. <https://doi.org/10.34069/AI/2021.47.11.5>.
15. Utkina M., Myrhorod-Karpova V. Shchodo administratyvno-pravovoho statusu Sluzhby sudovoi okhorony. *Akademichni vizii*. 2023. № 18. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7840312>.
16. Shevchuk O.M. Prava derzhavnykh sluzhbovtziv sluzhby sudovoi okhorony. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. 2022. № 10. S. 511–514.
17. Shoptenko S.S. Administratyvno-pravovyi status sudovoi militsii v Ukraini: dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Kharkiv: KhNUVS, 2011. 195 s.
18. Shurko O.I. Administratyvno-pravove zabezpechennia okhorony ta pidtrymanna hromadskoho poriadku v sudakh: dysertatsiia ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Sumy: SumDU, 2020. 217 s.
19. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Sluzhbu sudovoi okhorony: rishennia Vyschoi rady pravosuddia vid 04.04.2019 № 1051/0/15-19. Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy: sait. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1051910-19#Text>.
20. Teremetskyi V.I., Popovych T.H., Derevianko B.V. Pravove vyznachennia povnovazhen pratsivnykiv sluzhby sudovoi okhorony v Ukraini. *Yevropeiski perspektyvy*. 2023. № 2. S. 64–71. DOI <https://doi.org/10.32782/EP.2023.3.8>.
21. Derevianko B. Shchodo formuvannia ta diialnosti spetsializovanoho investytsiinoho sudu Ukrainy. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. 2020. № 3. S. 323–327. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.3.54>.
22. Teremetskyi V.I. Problemy vzaiemodii orhaniv derzhavnoi vlady ta suddivskoho vriaduvannia z inshymy derzhavnymy orhanamy ta ustanovamy systemy pravosuddia. *Visnyk Luhanskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka*. 2022. Vyp. 3 (99). S. 158–173. DOI: 10.33766/2524-0323.99.158-173.
23. Pro sudoustrii i status suddiv: Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1402-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2016. № 31. St. 545.
24. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2015. № 40-41. St. 379.
25. Pro zapobihannia koruptsii: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014 № 1700-VII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2014. № 49. St. 2056.